

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **P. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 stycznia 2021 r.

zażalenia oskarżyciela prywatnego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału VII Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 października 2020 r., sygn. akt VII Ka (...)

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku

Sądu Okręgowego w K.

z dnia 13 października 2020 r., sygn. akt VII Ka (...)

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., 439 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 40 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie uchylić, a sprawę w kwestii oceny terminowości złożonego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, przekazać do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Okręgowego w K..

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału VII Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 października 2020 r., w sprawie o sygn. akt VII Ka (...) odmówiono przyjęcia wniosku oskarżyciela prywatnego z dnia 22 października 2020 r. o doręczenie mu odpisu wyroku tego sądu z dnia 13 października 2020 r. wraz z uzasadnieniem.

Odmowę uzasadniono niedotrzymaniem terminu 7 dni, biegnącego zgodnie z art. 457 § 2 w zw. z art. 422 § 1 k.p.k. od ogłoszenia wyroku sądu odwoławczego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł oskarżyciel prywatny wskazując na fakt złożenia już w dniu 16 października 2020 r. na biurze podawczym (osobiście) wniosku o wydanie uzasadnienia wyroku. Skarżący zwrócił uwagę, że pomimo złożenia stosownego wniosku otrzymał jedynie odpis wyroku, co nie było zgodne z jego intencją. Zwrócił ponadto uwagę na swój wiek, stan zdrowia, słaby słuch oraz brak reprezentacji przez pełnomocnika.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o pozytywne załatwienie jego sprawy i uznanie daty 16 października 2020 r. jako daty złożenia wniosku o uzasadnienie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie podlegało uchyleniu niezależnie od treści zażalenia, albowiem w sprawie zaistniało uchybienie z katalogu bezwzględnych powodów odwoławczych ujęte w treści art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k. Stwierdzenie tego uchybienia skutkuje uchyleniem zaskarżonego zarządzenia bez badania jego merytorycznej zasadności. Z treści art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie lub zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać, co do tego wniosku lub tej kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które „blokuja” dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W katalogu tych rozstrzygnięć mieści się więc także zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, który ma być zaskarżony kasacją (por. np. postanowienia SN: z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 7/17; z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 9/17; z dnia 28 listopada 2018 r. V KZ 51/18). Tymczasem w tej sprawie zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego zostało wydane przez sędziego L. W., orzekającą także w postępowaniu odwoławczym.

Okoliczność ta, stanowiąca uchybienie z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., powodowała konieczność uchylenia zaskarżonego zarządzenia i przekazania

sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w K. w celu rozstrzygnięcia co do terminowości złożonego wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku sądu odwoławczego.

Na marginesie tych rozważań zauważyć trzeba, że już sam fakt złożenia przez oskarżyciela prywatnego pisma o doręczenie odpisu wyroku po upływie zaledwie 3 dni od ogłoszenia wyroku sądu drugiej instancji (i pouczenia go wówczas o sposobie i terminach zainicjowania postępowania kasacyjnego), obligować powinien sędziego, który ocenia terminowość dokonania czynności procesowej wskazanej w art. 457 § 2 in fine k.p.k., do ustalenia rzeczywistej woli wnioskodawcy zawartej w złożonym piśmie (art. 118 § 1 k.p.k.), zwłaszcza gdy dostrzeże się, że oskarżyciel był przecież na ogłoszeniu wyroku i jego treść znał. W przypadku wątpliwości co do intencji oskarżyciela celowe było – przed wydaniem zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku na piśmie - skorzystać z trybu art. 120 § 1 k.p.k. Aktualnie, w treści wniesionego zażalenia oskarżyciel prywatny wprost określił swój cel procesowy, jaki mu przyświecał, gdy składał pismo z żądaniem doręczenia mu odpisu wyroku (pismo to było w terminie) oraz podał przyczyny dla których takie pismo wówczas złożył. Wszystkie te okoliczności winien mieć na uwadze sędzia, który będzie oceniał terminowość złożenia wniosku o uzasadnienie, bacząc także i na to, że skarżący nie miał pełnomocnika, a jego pierwsze pismo złożone po ogłoszeniu wyroku zostało wniesione w terminie.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.